

[Boligministeren.]

realistisk, det kan ikke lade sig gennemføre, ej heller under en socialdemokratisk regering.

Socialdemokratiets forslag er ensbetydende med væsentlige udgiftsforøgelser for statens vedkommende. Det må således forudses, at forslaget i 1973-74 under forudsætning af opførelse af 13.000 lejligheder årlig vil medføre en rentesikringsudgift på 40 mill. kr. med en stigning op til 600 mill. kr. i 1982-83. Følges yderligere socialdemokratiets forslag om en kvotaforøgelse af byggeriet fra 13.000 til 20.000 lejligheder årlig, vil der inden for det samme tidsrum blive tale om en udgiftsstigning fra 60 til 900 mill. kr. årlig, og det bliver altså en direkte udgift for staten. Sådanne udgiftsforøgelser vil det ikke være økonomisk forsvarligt for samfundet at binde sig til.

Socialdemokratiet foreslår at udvide rammen for det almennyttige byggeri fra 13.000 til de nævnte 20.000 lejligheder om året i perioden fra 1971-72 og 10 år frem, altså til 1980-81. Dette spørgsmål har tidligere været drøftet her i tinget. Lad mig henvise til, at rammen er udvidet flere gange, først fra 10.000 til 12.000 lejligheder og nu sidst fra 12.000 til 13.000 lejligheder. Hertil kommer det antal værelser til selvstændig udleje, som kan indrettes i det almennyttige byggeri, samt støtten til byggeriet af kollegieværelser og hele det støttede plejehjemsbyggeri. Endelig er der i regeringens lovforslag bestemmelser om statsstøtte til enlige boligsøgende, som tilflytter en kommune med henblik på beskæftigelse. Alt i alt er det således en betydelig boligmasse, der hvert år kan stilles til rådighed med offentlig støtte, og det er vel at mærke en boligmasse, der er forbeholdt befolkningsgrupper, som af forskellig grunde har behov for støtte til at få et rimeligt boligbehov dækket.

Socialdemokratiet ønsker, at statens bygge- og boligfond skal udvides ved bevilling på de årlige finanslove. Midlerne skal anvendes til långivning til jordkøb, byggemodning, projektering af boligbyggeri og lån til overtagelse af privatejede boligejendomme. Fonden skal endvidere overtage administrationen af rentesikringstilsagn i henhold til loven om boligbyggeri. Der opstilles herudover forskellige betingelser for långivning og

rentesikringstilsagn, og der fastsættes nærmere vilkår for forrentning og løbetid for lån til jordkøb og byggemodning. Da statens bygge- og boligfond bestyres af boligministeriet, som også administrerer rentesikringsordningen, skulle vi her have et grundlag for koordinering af den planlægning og prioritering af boligbyggeriet, som er skitseret i socialdemokratiets forslag.

Det socialdemokratiske forslags tanker om midler til jordkøb, byggemodning og projektering af boligbyggeriet er søgt imødekommet. Jeg kan her henvise til de øgede muligheder, der gives på grundlag af de seneste ændringer i lovgivningen. Gennem loven om by- og landzoner har man således sikret en samlet indsats for at fremskaffe byggemodne grunde. Beløb kan stilles til rådighed gennem statens bygge- og boligfond, og i forbindelse med zoneloven gennemførtes desuden, hvad jeg anser for væsentligt navnlig på længere sigt, loven om en frigørelsesafgift, som inddrager en væsentlig del af de samfundsskabte værdier, der er øremærket, for så vidt angår dette provenu, til fremskaffelse af bygge- og bymodne grunde.

Endelig vil jeg nævne loven om tilbudspligt, der sikrer kommunen i udviklingskommuner en bedre adgang til at skaffe sig jord til bebyggelse. Må jeg nævne, at boligloven giver adgang til lån til dækning af op til 80 pct. af projekteringsudgifterne ved byggeri, hvortil der ydes statsstøtte.

Socialdemokratiet foreslår indført en ordning vedrørende långivning med nedsat rente til overtagelse af private boligejendomme til lejerforeninger eller sociale selskaber. Er man imidlertid opmærksom på, at de fordelagtige finansieringsmuligheder, der hermed foreslås tilbudt boligforeninger og sociale selskaber ved overtagelse af beboelsesejendomme, let vil kunne medvirke til at stimulere priserne på ældre og til dels udtjente ejendomme? Ordningen kan føre til, at en stor del af den dårligste boligmasse koncentrerer hos lejerforeninger og boligselskaber, for hvem der derefter opstår problemer med at finansiere nødvendige vedligeholdelses- og moderniseringsforanstaltninger. Jeg tror ikke, at staten i et omfang som det skitserede kan gå ind i støtteordninger, for så vidt angår den ældre boligmasse, når man samtidig betænker de opgaver og mål,